

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVIII. ZATURDAG den 3den JULY, 1830. N. 26

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

WY JonkheerMR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bÿ aanschrÿving van den 28sten Mei dezes jaars La. C. No. 532-31. aan ons toegezonden heeft de na te meldene publicatie door den Gouverneur Generaal in Rade op den 30sten April ll. gearresteerd, houdende bepalingen aangaande het aanvaarden of aannemen van pecuniele voordeelen door Kerk-en-Armbesturen of andere publieke instellingen, ten einde aan dezelve publiciteit te geven; zoo wordt bÿ deze aan dezelve publiciteit gegeven.

Anno 1830. No. 7.

Gouvernements-Blad.

PUBLICATIE.

Houdende bepalingen aangaande het aanvaarden of aannemen van pecuniele voordeelen door Kerk- en Armbesturen of andere publieke instellingen

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Nademaal wÿ in overweging genomen hebben, dat er ten aanzien der bevoegdheid van Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen en andere publieke instellingen, tot het aannemen of aanvaarden van aan dezelve besprokene, of tot derzelver beschikking gestelde pecuniele voordeelen, geene algemeen geldende bepalingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bestaan, en het niettemin van gewigt is, dat ten deze zoodanige verordeningen worden daargesteld, welke met het wel begrepen belang van zoodanige ligchamen, en te gelÿk met dat van den Algemeenen Staat, in overeenstemming met de beginselen, welke aangaande dit onderwerp in het Moederland vigeren, overeenkomstig zÿn.

Zoo is het, dat wÿ hebben goedgevonden en verstaan, zoo als wÿ doen bÿ deze:

ART. 1.

De Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen en andere publieke instellingen, welke in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen bestaan, zullen niet vermogen eenig aan hun, het zÿ bÿ eene gifte onder de levenden, het zÿ bÿ eene uiterste wils beschikking, of onder welken anderen titel ook, besproken voordeel, de strekking hebbende om hun in het bezit van eenig roerend of onroerend goed te stellen, mogen aannemen, noch zich eenige giften of geschenken onder welke benaming ook, mogen toeëigenen, als na daartoe van wege den Gouverneur Generaal, wat *Suriname* betreft; en van wege de respective Gezagvoerders, wat de bezittingen buiten *Suriname* aangaat, te zÿn geautoriseerd: zullende echter deze bepaling niet van toepassing zÿn op zoodanige, bÿ eenige uiterste wils beschikking aan eenig der voormelde ligchamen, besprokene voordeelen, waarvan de gezamenlÿke waarde de som van Twee Honderd Guldens niet te boven gaat.

ART. 2.

De genen welke, het zÿ als erfgenamen, het zÿ als executeuren of boedelredderaars belast zÿn, om aan Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen of andere publieke instellingen, zoodanige voordeelen uit te keeren als bÿ het voorgaand artikel niet zÿn uitgezonderd, zullen dienvolgens verpligt zÿn, met deze uitkeering te verwÿlen tot dat aan hun van de, door den Gouverneur Generaal of de respective Gezagvoerders, verleende autorisatie tot aanneming van dezelve voordeelen zal zÿn gebleken; zullende dezelve tot zoodanige uitkeering nimmer regterlÿk mogen worden veroordeeld, als op vertoon van dezelve autorisatie.

ART. 3.

Van geenerlei onroerend goed zal voortaan ten behoeve van eenig Kerk-genootschap, Armen-inrigting of andere publieke instellingen transport mogen worden verleend, dan na dat aan de respective Ambtenaren, welke in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen met het verlÿden dier acten zÿn belast, zÿ gebleken, dat de Gouverneur Generaal of de respective Gezagvoerders aan hetzelve Kerk-genootschap, Armen-inrigting of publieke instelling autorisatie verleend hebbe, om zich hetzelve onroerend goed toe te eigenen.

ART. 4.

Ten einde de Kerk-genootschappen, Armen-inrigtingen en andere publieke instellingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, niet onkundig zouden zÿn van de voordeelen, hun bÿ eenige uiterste wils beschikking te b uit gevallen, zullen de Ambtenaren, welke in dezelve Bezittingen met de notariele praktÿk zÿn belast, gehouden zÿn, om binnen den tÿd van drie dagen, na dat eenige uiterste wils beschikking, bÿ hetwelk aan eenige der bovengemelde ligchamen, een of ander voordeel is besproken geworden, ten hunnen overstaan zal zÿn geopend of uitgelezen, aan de respective Kerk- of Arm-Besturen of de beheerders van andere publieke instellingen daarvan kennis te geven, en zulks op eene geldboete van tien Gulden voor elken dag verzuim; zullende, wanneer zoodanige opening of uitlezing niet ten overstaan van eenigen met de notariele praktÿk belasten Ambtenaar mogt hebben plaats gehad, deze verpligting onder eene gelÿke geldboete, te rekenen van den derden dag, waarop zÿ den boedel zullen aanvaard hebben, berusten op de respective erfgenamen, executeuren of boedelredderaren; terwÿl wanneer eenige boedel door de, bÿ uiterste wils beschikking, benoemde erfgenamen, executeuren of boedelredderaren niet mogt zÿn aanvaard, en de boedel dienvolgens aan eenig openbaar departement mogt vervallen zÿn, dergelÿke kennisgeving zal moeten geschieden, binnen den tÿd van eene maand, na dat zoodanige boedel aan hetzelve is gedevolveerd.

ART. 5.

De tegenwoordige publicatie is mede van toepassing op de in de Kolonie *Suriname*, bestaande Moravische Broeder Gemeente, en op alle andere buitenlandsche zendingen van dien aard, onder welken naam die ook in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen mogten bestaan.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelÿke wÿze worden gepubliceerd, en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Raadsvergadering, gehouden alhier aan *Paramaribo* den 30 April 1830, het achttiende jaar van Zÿner Majesteits Regering.

CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo* den 4den Mei daaraanvolgende.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gearresteerd op Curaçao den 12den Juny 1830, het 17de Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao date utsupra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

VERDERE UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Londen.—By de aannadering van het erkennen van het koninklyk gezag van *D. Miguel*, als met de daad in Portugal gevestigd, van de zyde van Groot-Brittannie, waartoe, naar het schynt, alleen het uitvaardigen van eene amnestie aan de constitutionele Portugezen wordt gevorderd, leest men in een der ministeriele bladen het navolgend kort verslag van de gebeurtenissen daar te lande, tot betoog, dat de staatkunde, welke het gouvernement in deze aangelegenheid heeft gevolgd en nog volgt, niet berispelyk kan worden geacht.

"*Joao VI*, de laatste Koning van Portugal, vader van *D. Pedro* en *D. Miguel*, heeft zich in der tyd over het gedrag van beide zyne zonen beklaagd. *D. Miguel*, welke met hem in Lissabon resideerde, en aan welken hy, ondanks deszelfs jeugd, den titel had verleend van opperbevelhebber der landmagt, heeft, ondersteund door de Koningin- weduwe, tot in 1824 deel genomen aan eene zamenzwering, welke tegen zynen vader was gerigt. Daar echter de Britsche ambassadeur, Sir *Thornton*, benevens geheel het corps diplomatique, ernstig de party nam van den vader, is deze zamenzwering verydeld, en heeft *D. Miguel* het geraden geoordeeld, om eenigen tyd aan vreemde hoven te gaan doorbrengen.

"Terwyl dit in Lissabon voorviel, had 's Konings oudste zoon alle de banden, die Brazilie aan Portugal verbonden, verbroken; eene nieuwe constitutie voor eerstgenoemde landstreek doen afkondigen, en zich zelven tot souverein van dit nieuwe Keizerryk verklaard. De oude Koning heeft geweigerd dit goed te keuren, en, in zyne onderhandelingen met de vreemde mogendheden, steeds de opperheerschappy van Portugal over deszelfs voormalige volkplanting willen doen gelden; doch de verre afstand, de magteloosheid van Portugal, en de algeheele verandering van zaken in Brazilie overtuigden weldra de mogendheden, dat er weinig of geene kans voorhanden was, om deze volkplanting immer weder onder het gezag van het moederland terug te brengen. In dezen staat van zaken werd Sir *C. Stuart*, voorheen onze gezant te Parys, naar Lissabon gezonden; deed de Koning eene uiterste wilsbeschikking opmaken, by welke hy, ofschoon te onvrede over zynen zoon *D. Pedro*, denzelven als zynen troonsopvolger benoemde, en gaf hy Sir *Stuart* volmagt, om naar Brazilie te vertrekken, ten einde het middel te zyn voor belangryke staatkundige regelingen tusschen hem en *D. Pedro*.

"Dit gebeurde in 1826, doch eene maand voor de aankomst van Sir *C. Stuart* in Brazilie overleed Koning *Joao*. Keizer *D. Pedro*, overtuigd van de moeijelykheid, om beide de Ryken te regeren, en wetende, dat de verdere mogendheden in dit denkbeeld deelden, verloor geen tyd om de kroon van Portugal af te staan aan zyne dochter *D. Maria*, en Sir *Stuart* te verzoeken, om het berigt van dien afstand, benevens eene nieuwe in Rio Janeiro voor Portugal ontworpene constitutie, naar Lissabon over te brengen.—De voornaamste zorg van den minister *Canning* by die gelegenheid is geweest, om de vreemde mogendheden te overtuigen, dat zy zich niet met de Portugeesche aangelegenheden behoorden te moeyen, en

om dit nader aan te dringen, heeft hy den ambassadeur *Stuart*, terstond na het overbrengen van de acte van afstand en van de constitutie, naar Engeland terug ontboden.

" De volgende daad van het britsch gouvernement was het zenden van troepen, doch alleen om de spaansche regering te beletten, van in de Portugesche zaken tusschen beide te komen. De bevelhebber werd ingescherpt, om zich mede naauwkeurig van eene zoodanige tusschenkomst te onthouden, en alleen in geval van nood het koninklyk gezin te beschermen. Onzen troepen zyn aan die beginselen getrouw gebleven tot de teragkomst van *D. Miguel*, nadat deze zich in Weenen had verbonden, om aan het verlangen van zynen broeder *D. Pedro* te voldoen, zoo wel ten aanzien der nieuwe constitutie, als ten opzigte van andere belangryke regerings-aangelegenheden. Gedurende zyn verblyf in Engeland heeft *D. Miguel* deze zyne beloften herhaald doch naauwelyks in Lissabon aangekomen, heeft hy zyn gegeven woord verbroken, de nieuwe constitutie afgeschaft, en zich als Koning laten uitroepen, zonder te letten op de voorwaarden van zyns broeders afstand van de kroon.

"Waarom vaargt men nu, heeft ons gouvernement zich niet daartegen verzet?—Om dat *D. Miguel* zich niet *aan ons* had verbonden, maar aan het hof van Weenen en aan zynen broeder, en dat geene dezer mogendheden het geraden heeft geoordeeld, om zich daartegen te verklaren, anders dan by wyze van vertoog. Zyn gedrag heeft hem alle achting in elk beschaafd land doen verliezen, doch ten aanzien van een vreemde vorst hebben wy niets te doen met de inborst van den man; maar alleen met de handelwyze van den souverein, of liever *met deszelfs staatkunde zoo verre dezelve onze belangen betreft*. Daar de cortes van Portugal en een groot deel der Portugeesche natie goedvinden, om *D. Miguel* als hunnen wettigen souverein te beschouwen, past het noch dezen, noch eenigen anderen vreemden Staat, om de deugdelykheid van dat besluit te beoordeelen."

Blykens de van Regeringswege openbaar gemaakte staten, hebben de Ryks-inkomsten van Groot-Brittannie over het jaar, dat met den 5den January 1830 is geëindigd, eene som van *L* st. 47, 139, 873 opgeleverd, en dus *L* st. 1, 165, 449 minder, dan in het jaar, dat met den 5den January 1829 ten einde is geloopen. Dit, zelfs voor Engeland niet onaanzienlyk, verschil betreft voornamelyk de accyncen, die in 1829 *L.* st 950, 652 minder hebben opgebragt, dan in het vorige jaar.

In sommige Engelsche dagbladen wordt beweerd, dat het nadeelig verschil nog veel grooter is, dan men na eene vlugtigo inzage der boven vermelde staten zoude vermoeden, daar de hooge prys der granen in 1829 eenen buitengewoon sterken aanvoer van dat artikel van buitenlands veroorzaakt heeft, en het groote te kort op het stuk van in-en uitgaande regten alzoo door eene ontvangst gedekt is geworden, die niet wel onder de gewone ontvangsten geteld kan worden. Het bedrag der inkomende regten op het graan is namelyk in het thans verstreken jaar ruim *L.* st. 900,000 geweest, terwyl in 1828 deze zelfde tak van inkomsten slechts *L.* st. 130,.000 heeft opgebragt. Men voegt er by dat do Regering in het laatste jaar de opbrengst der belasting op de thee, die in Ierland verbruikt wordt, ten bedrage *L.* st. 450, 000, op den gewonen staat der inkomsten onder het hoofdstuk der accyns gebragt heeft, waar deze post blykbaar niet behoorde, vermits de bedoelde staat alleen de inkomsten van het eigenlyke *Groot-Brittannie* bevatte.

Van eenen anderen kant merkt men aan, dat de vermindering der Ryks-inkomsten zich gedeeltelyk uit den lagen prys van sommige koopwaren verklaren laat, waarvan de regten volgens de waarde dier artikelen berekend worden, hetgeen natuurlyk de schaal ten nadeele der Regering doet overhellen, zonder dat men daaruit nadeelige gevolgtrekkingen ten aanzien van de welvaart des volks kan afleiden. Ook beweert men, en zoo het schynt op goeden grond, dat de vermindering der inkomsten ten minste niet op eene onrustbarende wyze *toeneemt*, daar deze vermindering over het *eerste* vierendeeljaars van 1829, *L.* st. 546,912, en dus byna even veel bedragen heeft, als over de negen overige maanden van dit jaar te zamen genomen.

Reeds vroeger heeft men van geschillen hooren spreken, die, ter zake van het betalen van zekere oude schatting aan den Heiligen Stoel, tusschen de Napelsche Regering en den Paus zoude plaats hebben, doch niemand, die met de geschiedenis, daarvan bekend is, konde denken, dat het daarmede ernstig gemeend zyn zoude. Men schynt zich echter daarin vergist, en de staatkunde van het Hof van Rome miskend te hebben. Althans in het Engelsch ministerieel avondblad leest men eenen brief uit Napels van den 4den December, waaruit wy het volgende overnemen.

" Er heeft zich ten aanzien van het Koningryk Napels eene omstandigheid opgedaan, die voor geheel Europa belangryker gevolgen kan hebben, dan men by den eersten opslag zoude vermoeden. Onze minister van finantiën, de Heer *de Medici*, die ons twee of drie weken geleden verlaten heeft, om zich te Madrid by zynen Koning te vervoegen, en vervolgens te Lissabon over het huwelyk van Don *Miguel* met de zuster der nieuwe Koningin van Spanje te gaan onderhandelen, was genoodzaakt, zynen weg over Rome te nemen. Naauwelyks was hy in de hoofdstad der Kristenheid aangekomen, of men viel hem lastig over de betaling van zekere schatting, die de Koning, zyn meester, sedert lang aan den Paus schuldig is. De Heer *de Medice* wilde deze zaak in het eerst op een schertsenden toon behandelen, maar de Kardinal *Albani* is de man niet, die zyne eischen op verschuldigde gelden zoo spoedig opgeeft. In het kort, er ontstond eene wezenlyke breuk, die ten gevolge heeft gehad, dat de Koning van Napels op dit oogenblik door den Heiligen Stoel in den ban is gedaan, terwyl men tevens gezind schynt, om het tot het uiterste te laten komen, ten einde dien Vorst tot de betaling der aanzienlyke geldsommen welke men van hem meent te vorderen te hebben, te noodzaken. De Napelsche Aartsbisschoppen en Bisschoppen zyn daarenboven door *Z. H.* streugelyk gegispt geworden, omdat zy verzuimd hebben, eene schatting op te brengen, in welker betaling zelfs de Iersche geestelyken geene zwarigheid maken."

Gouvernements Wissels.

DOOR den HoogEdele Gestrengen Heer Directeur ad-interim dezer kolonie gemagtigd zynde tot het doen eener advertentie ter inschryving van Vier Stellen Gouvernements Wisselbrieven à *Duizend Gulden* tegens den 7den dezer maand, geeft de ondergeteekende te kennen aan de genen die verlangen mogten de gemelden Wisselbrieven te verkrygen, dat de verzegelde biljetten van inschryving tot dat einde vóór of uiterlyk op den gemelden 7den dezer maand des morgens te elf ure ten zynen kantore zullen worden aangenomen, en dat de belanghebbenden den uitslag van de opening derzelve op den volgenden dag aldaar zullen kunnen vernemen.

De Ontvanger by het Algemeen Bestuur,
C. L. VAN UYTRECHT.

Den 2den July 1830.

Publieke Inschrijving.

Ten dienste der Fortificatie werken te Curaçao.

INGEVOLGE autorisatie van den Hoog Edele Gestr Heer Directeur van Curaçao en onderhoorige Eilanden, &c. &c. &c.

Zal de Eerste Luitenant Ingenieur, Kommandant der Genie alhier, aan den minst inschryvende verleenen, de leverancie van ZEVENTIEN HONDERD Nederlandsche Ponden Grof en DRIE HONDERD Nederlandsche Ponden Fyn BUSKRUID.

By ieder inschryving billet zal een monster van ieder soort moeten worden gevoegd, behoorlyk gemerkt, en die merken in het billet vermeld, en zullen by de levering nog behalve dat, zoodanige proeven met het Buskruid worden genomen, als de Kommandant der Genie zal vermeenen tot de goed of afkeuring noodig te zullen zyn.

De leverancie zal moeten geschieden, dadelyk, na dat, aan den aannemer officieel kennis zal zyn gegeven van de bekome approbatie op de aanbesteding.

De betaling zal geschieden in Wissels op het Ministerie van Marine en Kolonien, of aan geld naar verkiezing van het Gouvernement.

De Billetten van inschryving met de monsters moeten uiterlyk op Woensdag den 7den July aanstaande des voormiddags te 12 ure aan het Bureau der Genie ingeleverd worden, alwaar nadere informatie, en daarna het antwoord zal te bekomen zyn.

De 1ste Luit. Ingenieur voornoemd,
P. B. VAN DUYN,

Den 29sten Juny 1830.

BEKENDMAKING.

Secretary van het Gemeente-Bestuur,
Curaçao den 25sten Juny 1830.

DE genen die in gebreken zyn gebleven om hunne rekeningen van contributie tot instandhouding der Schuttery, als mede van tonnen gelden over dit Jaar aantezuiveren, worden by deze aangemaand om dezelve vóór of uiterlyk op den 15den der aanstaande maand July te komen afbetalen, ten einde daardoor voortekomen de kosten eener geregtelyke invordering waartoe na verloop van dien termyn zal worden overgegaan.

De President van het Gemeente-Bestuur,
THEOD. JUTTING.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den July 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Broeden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 2den July 1830.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand July zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Curaçao den 29sten Juny 1830.

HEDEN verloste van een Zoon, H. C. MULLER, Echtgenoote van

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

ALS daartoe geautoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur op Maandag den 12den dezer by PubliekeOpveiling, vóór de Weeskamer alhier, op zeer aannemelyke voorwaarden doen verkoopen: een stuk grond met den opstal van een Huis gelegen op Pietermaai in de 3de Wyk, No. 201. Tot het bekomen van nadere informatie kan men zich vervoegen ten Kantore der Controlle van Financien en dat van den Vendumeester binnen het hoofd fortres Amsterdam

J. PH. BOSCH.

Den 2den July 1830.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Curators in den Boedel van den Heer R. COHN, zullen op Maandag den 12den dezer by publiekeVendu doen verkoopen: een groot en ruim Huis, gelegen op Scharlo onder No. 8, met Afdakken, Pakhuizen, Regenbakken, &c. Een dito mede op Scharlo gelegen onder No. 9. Een Golet met loopende Touwerk, &c. alsmede eenige Slaven, Meubelen, &c.

G. VOS, J. Z.
B. A. CANCRYN.
J. T. GOLDING.
A. W. HELLMUND.

Den 1sten July 1830.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

26.	golet Columbus, Carey,	New York
28.	bark Mary, Dammers,	Bonaire
30.	—— Victoria, Buá,	Puerto Cabello
	golet Gysbertha, Debrot,	St. Thomas

UITGEKLAARD—JUNY.

26. bark Maria Manuela, Fernandez,
golet Anna, Blan,
28. —— Antonetta, Nievez,
29. —— Columbus, Carey,
—— Aimable Lucia, Marcoñier,

VERTROKKEN—Op verleden Woensdag den 30sten Juny, Z. M. Brik Kourier, gekommandeerd door den kapitein Van der Straaten, naar La Guayra; hebbende aan boord den Welcd. Gestr. Heer Mr. J. N. J. Elout, Konsul der Nederlanden voor La Guayra.

—∘∘◊∘∘—

TRAKTAAT van Vriendschap, Scheepvaart en Handel, tusschen Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden en de Republiek van Columbia,—van den eersten Mei 1829.

Naardien zich sedert eenigen tyd handelsbetrekkingen gevormd hebben, tusschen het Koningryk der Nederlanden en de landen der Republiek van Columbia, is het voor de handhaving en uitbreiding der wederzydsche belangen nuttig geoordeeld, die betrekkingen door middel van een traktaat van vriendschap, scheepvaart en handel te bevestigen en te beschermen.

Met dit oogmerk hebben respectivelyk tot hunne gemagtigden benoemd, te weten.

Zyne Majesteit de Koning der Nederlanden, Mr. *Anton Reinhard Falck*, Kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, en Hoogsdeszelfs Ambassadeur Extraordinaris en Plenipotentiaris by het Hof van Groot-Brittanniën, en de president-Bevryder van de Republiek van Columbia, den Heer *Joseph Fernandes Madrid* Extraordinaris Envoyé en minister Plenipotentiaris by *Zyne* Groot-Brittanische Majesteit; dewelken, na zich over en weder hunne volmagten te hebben medegedeeld, de volgende artikelen vastgesteld hebben:

Art. 1. Er zal eene altoosdurende, bestendige en opregte vriendschap zyn; tusschen Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden en Hoogstdeszelfs staten en onderdanen ter eene, en de Regering en de ingezetenen van Columbia ter andere zyde.

Art. 2. Tusschen de bezittingen van Hoogstgedachte Zyne Majesteit in Europa en het grondgebied van Columbia zal eene wederkeerige vryheid van handel plaats hebben.

De inwoners der beide landen zullen zich vry en veilig met hunne schepen en ladingen naar alle zoodanige plaatsen, havenen en rivieren in gemelde bezittingen en grondgebied vermogen te begeven, als waar zulks aan andere vreemdelingen geoorloofd is, of zal worden, aldaar binnen te komen, te verblyven en te wonen; huizen en pakhuizen ten behoeve van hunnen handel te huren en te betrekken, en in het algemeen zullen zy wederkeurig de volledigste bescherming en veilligheid voor hun bedryf genieten; met onderwerping echter aan de wetten en statuten der twee landen respectivelyk.

Art. 3. In gelyker voege zullen de schepen van oorlog der beide natiën dezelfde vryheid hebben, om onbelemmerd en veilig alle havenen, rivieren en plaatsen aan te doen, alwaar het binnenkomen aan de oorlogschepen van eenige andere natie geoorloofd is of zal worden.

Art. 4. Zyne Majesteit de Koning der Nederlanden vergunt aan de Republiek van Columbia, dat derzelver ingezetenen mede vryheid van vaart en handel hebben zullen op alle Hoogstdeszelfs bezittingen buiten Europa, in gelyker voege als, volgens de algemeene beginselen

van Hoogstdeszelfs koloniaal stelsel, aan eenige andere natie vergund is, of worden zal; wel verstaande, dat, zoo te eeniger tyd, in dit opzigt, aan eene andere vreemde natie, ten gevolge van nieuwe vergunningen, ten behoeve van de Nederlandsche vaart en handel, grootere voorregten mogten worden toegekend, de burgers van Colombia bevoegd zullen zyn, om dezelfde voorregten voor zich in te roepen, zoodra hunne Regering in evenredige vergunningen ten behoeve van gezegde vaart en handel zal hebben bewilligd.

Art. 5. De vergunning van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, in art. 4 omschreven, vindt plaats in de onderstelling, dat, wederkeerig, de schepen uit Hoogstdeszelfs koloniën komende, in de havens der Republiek een vryen toegang hebben en hetzelfde onthaal genieten zullen, als of zy van Zyner Majesteits Staten in Europa kwamen.

Art. 6. In gemelde koloniën, en in het algemeen, in al de bezittingen en landen van de eene der contracterende partyen zal aan de schepen der andere, welker equipagie door ziekte of anderzins verzwakt wezen mogt, vryheid gelaten worden om de zeelieden aan te nemen, die zy tot voortzetten hunner reize noodig zullen hebben; mits voldoende aan hetgene in de respective landen by plaatselyke verordeningen mag zyn voorgeschreven, omtrent het in dienst nemen van derzelver onderdanen, of burgers.

Art. 7. Ter zake van last- of tonnegelden, vuur- en havengelden, loodswezen, bergloonen, ingeval van avery- of schipbreuk, of welke andere algemeene of plaatselyke kosten het ook zyn moge, zullen in de havens van de eene der contracterende partyen, aan de schepen der andere, geene andere of hoogere regten worden opgelegd, dan die in dezelde havens verschuldigd zullen zyn door de schepen der meest begunstigde natie.

Art. 8. In de Columbiaansche havens zullen op den in- en uitvoer, onder Nederlandsche vlag, van voortbrengselen van den Nederlandschen grond en nyverheid, noch in de havens van Nederland op den in of uitvoer onder Columbiaansche vlag, van voortbrengselen van den grond en nyverheid van Columbia, geene andere of hoogere regten te betalen zyn, dan die, welke in de respective landen dezelfde goederen te betalen hebben of zullen hebben, aangevoerd of uitgevoerd wordende met schepen der meest begunstigde natie.

Art. 9. Over en weder zullen als Nederlandsche en Colombiaansche schepen beschouwd en behandeld worden al dezulken, als daarvoor in de landen, waartoe dezelve respectivelyk behooren, volgens de bestaande of verder uit te vaardigen wetten en reglementen, erkend zullen zyn; van welke wetten en reglementen de eene party ten bekwamen tyde kennis zal geven aan de andere; wel verstaande, dat elk schip steeds zal moeten voorzien zyn van een zeebrief of paspoort, door de bevoegde autoriteit afgegeven.

Art. 10. Op het grondgebied van Columbia zullen geene andere of hoogere regten van invoer gelegd worden op de voortbrengselen van den Nederlandschen grond of nyverheid, en wederkeeriglyk, dan die, welke te betalen zyn of zullen zyn, wegens gelyksoortige artikelen van eenig ander vreemd land, met inachtneming van hetzelfde beginsel omtrent den uitvoer. Ook zal geenerhande verbod van in- of uitvoer van ettelyke artikelen in het onderling verkeer der beide contracterende partyen plaats hebben, dat zich niet tevens gelykelyk tot alle andere natiën uitstrekke.

Art. 11. De handelaars, scheepsbevelhebbers en overige onderdanen, of burgers van de eene der contracterende partyen zullen op het grondgebied der andere volkomene vryheid genieten, om of hunne zaken zelve te behandelen, of ze ter bezorging toe te vertrouwen aan wien hun goeddunkt, zoo als konvooilooper, makelaar, zaakwaarnemer of tolk; en zullen zy niet verpligt zyn, om daartoe andere personen te gebruiken, of dezelve grootere belooning of salaris te geven, dan in gelyke gevallen door de inboorlingen des lands gebruikt, of gegeven worden.

Even zoo zal aan kooper en verkooper eene volmaakte vryheid toekomen, om den prys der koopmanschappen en waren, van welken aard ook, te regelen en te bepalen, zoo als hun goeddunkt, zich gedragende naar de wetten en gevestigde gewoonten van het land.

Art. 12. In al wat betrekking heeft tot de politie der havens, het laden en lossen der schepen, en de veiligheid der koopmanschappen, goederen en waren, zullen de onderdanen en burgers der contracterende partyen aan de wetten en plaatselyke verordeningen onderworpen zyn, en daarentegen dezelfde regten en voorregten genieten, als de inwoners van het land, alwaar zy hun verblyf houden.

Art. 13. By avary of schipbreuk zal, over en weder, aan de schepen der beide contracterende partyen, dezelfde bescherming en hulp verleend worden, als de schepen der natie genieten, by welke zoodanige tegenspoed plaats vindt.

Art. 14. De respective onderdanen en burgers, het zy kooplieden of anderen, zullen in hunne personen, woningen en goederen, de meest volledige en bestendige bescherming genieten, zonder dat men hen daarin vermoge te storen, door eenigerhande maatregel van willekeur, doch eeniglyk ten gevolge van de regelmatige toepassing dier zelfde wetten, welke voor de inboorlingen gelden, —tot het vervolgen en verdedigen van hunne belangen zullen zy tot de regtbanken eenen vryen en gemakkelyken toegang hebben; —ook zal het hun vrystaan de Advokaten, Procureurs of Agenten, van welken aard ook, die zy goedvinden, te gebruiken, en, over het algemeen, in de bedeeling des regts, gelyk ook in al hetgeen betrekkelyk is tot de opvolging in eigendom by uitersten wil of anderzins, en tot de bevoegdheid om by verkoop, gifte, ruil of eenige andere wyze over zyn eigendom, hoe ook genaamd, te beschikken, zullen zy dezelfde voorregten en vryheden genieten als de inboorlingen van het land alwaar zy zich bevinden; in geen van deze gevallen zullen hun zwaardere imposten of belastingen opgelegd worden, dan die de inboorlingen betalen, en eindelyk, zy zullen vry zyn van alle gedwongene kryges dienst by de land- en zeemagt.

Art. 15. De onderdanen van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, die zich op het grondgebied van Columbia bevinden, zullen ook dan, wanneer zy de Roomsch-Katholyke godsdienst niet belyden, eene geheele en volkomene gewetensvryheid genieten, zonder bloot gesteld te zyn aan eenige stoornis of onrust ter zake van hun godsdienstig geloof, of in het oefenen van hunne eeredienst, mits dit laatste geschiede in particuliere huizen, met betamelyk ontzag en met behoorlyken eerbied voor de gevestigde wetten, gebruiken en gewoonten. —Ook zal het hun vrystaan hunne landgenooten, die op het gemelde grondgebied komen te overlyden, in de daartoe bestemde plaatsen te begraven; en zullen de begrafenissen of grafsteden in geenerhande wyze of maniere, noch onder eenig voorwendsel, hoe ook genaamd, gestoord worden.

De Columbiaansche burgers zullen in al de bezittingen van Z. M. de vrye uitoefening van hunne godsdienst hebben, openlyk of in het byzonder, binnen hunne woningen, of in de gebouwen tot de eeredienst bestemd, zoo als het beginsel van algemeene verdraagzaamheid, by de Grondwet des Ryks vastgesteld, medebrengt.

Art. 16. Tot grootere beveiliging van het verkeer tusschen Nederland en Columbia, wordt daarenboven overeengekomen, dat zoo t' eeniger tyd ongelukkig eene afbreking der thans bestaande vriendschapsbetrekkingen plaats vinden mogt, de onderdanen of burgers der eene contracteerende party, welke zich op het grondgebied der andere bevinden, het voorregt zullen genieten van aldaar te verblyven, en hun bedryf, zonder eenigerhande verlet voort te zetten, zoo lang zy zich vreedzaam gedragen en geen vergryp begaan tegen de wetten. Ook zullen hunne goederen en eigendommen, toevertrouwd en uitgezet, hetzy aan particulieren, hetzy aan den staat, noch aan aanhouding noch aan beslag onderhevig zyn, noch aan eenige andere vordering, die niet evenzeer gedaan worden kan, ten laste van goederen of eigendommen, toebehoorende aan de onderdanen of burgers van het land, alwaar zy zich bevinden.

Art. 17. Eene der contracteerende partyen in oorlog zynde, zal het aan de onderdanen of burgers der andere geoorloofd zyn, hunne vaart en handel op de vyandelyke havens voort te zetten, met uitzondering slechts van contrabande waren en van zulke plaatsen, als werkelyk belegerd, of door de oorlogvoerende Mogendheden geblokkeerd zyn met eene magt, toereikende, om den onzydigen het inkomen te beletten.

Art. 18. Onder den naam van contrabande zal verstaan worden: kanon, mortieren, vuurwapenen, pistolen, bommen, granaten, kogels, geweren, vuursteenen, lonten, kruid, schilden, pieken, sabels, draagbanden, patroontassen, zadels en toomen, enz.; met uitzondering van zoodanige hoeveelheid van deze artikelen, als noodig is tot de verdediging van het schip, en van deszelfs equipage.

Art. 19. In de gevallen, dat een koopvaarder van eene der contracteerende partyen door een oorlogschip van de andere gevisiteerd worden kan, is men overeengekomen, dat deze visitatie niet geschieden zal dan door eene sloep, bemand met ten hoogste zes koppen; dat de schipper van den koopvaarder niet verpligt worden zal zyn boord te verlaten, en dat de scheepspapieren niet van boord zullen worden gehaald.

Wanneer de koopvaarder zich onder konvooi van een oorlogschip bevindt, zal geene visitatie plaats hebben, en men zal genoegen nemen met de verzekering van den kommandant van het konvooi, op zyn woord van eer, dat de koopvaarder geene contrabande in heeft.

Art. 20. In de havens der onzydige party zal aan de oorlogschepen der andere, en aan de pryzen, die dezelve aldaar mogten opbrengen, al zoodanig onthaal en bescherming te beurt vallen, als met het regt der volken bestaanbaar is.

Art. 21. In geval de contracteerende partyen immer gemeenschappelyk in oorlog mogten zyn met eene derde Mogendheid, wordt bedongen, dat de oorlogschepen der eene de koopvaarders van de andere konvooijeren zullen, zoo dikwyls zy denzelfden koers houden; dat de pryzen, door de oorlogschepen der eene gemaakt, in de havens der andere zullen worden toegelaten, en aldaar, na wettige veroordeeling, zullen kunnen worden verkocht, en dat, by herneming door de eene, van de pryzen op de andere door den vyand gemaakt, dezelven aan den oorspronkelyken eigenaar zullen worden teruggegeven, onder aftrek ten behoeve van den hernemer, van niet meer dan een achtste der waarde, zoo de herneming door een oorlogschip, of van een zesde, zoo dezelve door een kaper geschiedt.

Art. 22. Byaldien in het vervolg blyken mogt dat de thans bestaande verordeningen op het stuk van den slavenhandel niet toereikende zyn, om de Nederlandsche en Columbiansche schepen te beletten aan dezelven deel te nemen, verbinden de contracteerende partyen zich, gemeenschappelyk te overleggen, welke middelen het verder in dezen nuttig zonde zyn aan te wenden.

Art. 23. Het zal aan elks der contracterende partyen vrystaan, konsuls te benoemen, om, tot bescherming van den handel, op het grondgebied der andere te resideren, maar vóór dat eenig Konsul als zoodanig werkzaam zy, zal hy door de Regering, op welker grondgebied hy zyn verblyf houden moet, in den gebruikelyken vorm moeten goedgekeurd en toegelaten zyn; kunnende elk der contracterende partyen, van het verblyf der Konsuls, die byzondere plaatsen uitzonderen, alwaar het haar niet goeddunkt dezelve toe te laten.

Art. 24. De diplomatieke Agenten en Konsuls van Columbia in de bezittingen van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, zullen al de voorregten, vrystellingen en immuniteiten genieten, reeds toegekend, of nog toe te kennen aan de Agenten van gelyken rang der meest begunstigde natie; en de diplomatieke Agenten en Konsuls van Hoogstgedachte Zyne Majesteit in het gebied van Columbia zullen al de privitegiën, vrystellingen en immuniteiten genieten, die de Columbiaansche genieten in het Koning der Nederlanden.

Art. 25. Het tegenwoordig traktaat zal geratificeerd worden, en de ratificatiën zullen worden uitgewisseld te Londen, binnen den tyd van negen maanden of vroeger indien zulks mogelyk is.

Het zal van kracht en waarde blyven gedurende den tyd van twaalf jaren, gerekend van den dag der uitwisseling van de ratificatiën, en verder zoo lang niet eene der contracteerende partyen aan de andere haar besluit zal hebben kenbaar gemaakt om het te doen ophouden; in welk geval het nog zal voortduren den tyd van twaalf maanden, gerekend van den dag, waarop deze kennisgeving zal zyn ontvangen geworden.

En ten oorkonde van dit alles hebben wy, gevolmagtigden van Hoogstgedachte Zyne Majesteit en van de Regering van Columbia, onze handteekening en zegel hieronder gesteld, binnen Londen, den eersten Mei des jaars achttien honderd negen en twintig.

L. S. (Geteekend) A. R. FALCK.

L. S. (Geteekend) JOSE F. MADRID.

De Minister van Buitenlandsche zaken verklaart, dat het bovenstaande traktaat door de Regering der Nederlanden is bekrachtigd den 10den Juny achttien honderd negen en twintig, en door die van Colombia den tienden September deszelfden jaars, mitsgaders, dat de wederzydsche uitwisseling van de acten van bekrachtiging den vyftienden February achttien honderd en dertig te Londen heeft plaats gehad, en dat te dier gelegenheid is verklaard, dat de vertraging van veertien dagen, welke er in den termyn dier uitwisseling, ingevolge art. 25 wordt opgemerkt, door toevallige oorzaken heeft plaats gehad, en dat daaruit nooit of in eenigerhande maniere het gevolg zal kunnen worden afgeleid, dat de akte niet geldig zoude zyn.

VERSTOLK VAN SOELEN.

FROM AMERICAN PAPERS.

NEW YORK, MAY 25.

Late Foreign News.—By the arrival this morning of the packet ship Canada, Capt. Graham, from Liverpool, whence she sailed on the 23d of April, we have received our files of London papers and Lloyd's List to the evening of the 21st of that month, and Liverpool papers to the day of her sailing; and also the following letter from our correspondent on the subject of the King's health.

LIVERPOOL.
Friday Morning, April 23.

The accounts in the London papers respecting his Majesty's health are contradictory. It is understood here, however, on good authority, that the life of the King is not in any imminent danger. He has had a cold, which has affected his chest, and this, combined with an attack of gout, has somewhat weakened his system. Still it is thought, in the best informed circles, that his Majesty's health is as good as that of most men who have reached the age of 68.

Melancholy and fatal Shipwreck.—It is with the greatest regret, says the Liverpool Times of the 22d, we have to communicate the particulars of one of the most fatal shipwrecks that has occurred on the coast of this country for several years. On Friday night last, the Newry, Captain Crosbie, from the port of Newry, bound for Quebec with about 400 passengers, ran on the rocks at Portlincilneon, near Bardsey, in Carnarvon Bay, and was dashed to pieces in a few hours, *two hundred of the passengers perishing in the wreck.* A considerable part of the passengers were below when the ship struck, and such was the violence of the shock that the ladders between the decks were knocked away, and the ship filling with water every soul below perished. The captain, with about half the passengers succeeded in reaching the shore. They were all in the most wretched condition, many of them having lost every thing they possessed in the world. A passenger just arrived from Port, lincilneon states that the ship had gone to pieces, and that the shore was covered with dead bodies.

The Chronicle estimates the number of persons lost at between forty and fifty, but says the precise number had not been ascertained.

The Mercury says, we earnestly hope the Chronicle is correct, though we have been informed by a gentleman who had some opportunity of arriving at the truth, that the previous accounts are but too near the truth.—Fourteen dead bodies were found amongst the timber on the rocks.

The expedition of France against Algiers occupies at present the attention of Europe more than any other event. It is many years since such an armament has been fitted out in Europe. The list of the different regiments intended to compose it shows a total of nearly 34,000 men, exclusive of the seamen. Those of the inhabitants of France who remember the expedition to Egypt under Bonaparte, which sailed thirty-two years since, consider, it is said, the present armament equal to that in efficiency. The total amount of the troops expected to join the expedition, and which were to arrive at Toulon between the 25th and 29th of April, is stated at 30,025 infantry, 600 cavalry, 1900 artillery, and 1225 engineers. The number of horses and mules for the cavalry, artillery, and wagon train and baggage, to be embarked, will be 2150. To the above may be added 30 horse and 70 foot gens-darmes, 100 deputy commissaries, and 200 men employed as clerks, secretaries, attendants upon the field hospitals, and other supernumeraries, divided into two companies. The ships belonging to the royal navy intended for the expedition were all in harbor at Toulon on the 12th of April, except the Maria Teresa, and had already formed their lines. They are 87 in number, among which were five of the line. M. de Bourmont, Minister of War and Commander in Chief of the expedition, was daily expected; together with Lieut. Gen. Deprez, Major General of the expedition; Lieut. Gen. Loverdo, commanding a division; Lieut. Gen. Duc d'Escars, commanding another division; and Lieut. Gen. Berthezene, also commanding a division.

An account from Marseilles, published in the Paris papers, of a descent made by the Pacha of Egypt upon Tripoli, has caused great sensation in Paris. It is said that the Pacha has succeded in obtaining possession of two towns. His object is thought to be to anticipate the French expedition, and indeed to render it unnecessary.

It appears by a letter from Frankfort dated April 12, that Dr. C. Nonne, one of the most eminent physicians of that city, has been invited by Prince Leopold, of Saxe Cobourgh, in a letter written by his own hand, to accompany him to Greece, on very advantageous terms, as his domestic physician. The learned Dr. A. Kirchner, principal preacher at St. Catharine's Church at Frankfort, has also received an invitation to accompany the Prince to Greece, to make researches relative to the arts and antiquities in that country, under the protection of the new government, and at the same time to fill the office of Court Chaplain.

The second instalment of 400,000 ducats, stipulated by the treaty of Adrianople for the indemnity of the Russian subjects left Pera for Bourgas on the 10th of March, conveyed by thirty horses. Many of the exiled Armenian families had returned to Pera, but had reason to repent their haste on account of the dearness of provisions, which were cheaper even during the blockade of the Dardanelles.

The cause of free trade appears to be rapidly gaining ground in various parts of Europe. In Germany, the adjoining states of Hanover, Oldenburg, Brunswick, and Hesse Cassel, have agreed to adopt a uniform rate of custom duties, and to allow an almost unrestricted freedom in the conveyance of goods from the territories of one to those of the other. In Switzerland, says the

London Courier, the Canton of Berne having agreed to relinquish a duty on wines which produced, what in that country is a large sum, 12,000*l.* sterling a year, it is expected that several other Cantons will come forward and conclude a Convention, by which the general scale of duties in their respective districts will be reduced and rendered uniform.

The amount of duty paid on tobacco last year in the kingdom of Great Britain, Ireland, and Scotland, amounted to 2,859,000 pounds sterling. Of this sum more than half was paid in Liverpool and London, from their being the chie ports for the arrival of vessels from Virginia.

Accounts from various parts represent a decided improvement to have taken place in England in the state of trade.

Navigation by steam is making great progress in the Mediterranean. A paragraph under date of Venice, March 24th, mentions that there are already several steamboats which leave regularly every week for Genoa, and that others are constructing for the islands of Sardinia and Corsica. In April and May, steamboats were to leave for Ancona, Trieste, Corfu, Messina and Palermo. In the meantime, says the paragraph, this service is done by private packet-boats, and the rapidity of these communications, causes great movements in the Port of Venice, and very great activity in commercial affairs.

A Berlin paper states, on the authority of private letters from the Rhine, that Prince Leopold of Saxe Coburg is to marry a daughter of the late Duke of Piacenza, the *cidevant* Consul Le Brun, who has already arrived in Greece with her mother. The fortune of this young lady is estimated at 30,000,000 of francs, (1,250,000*l.* sterling.)

An article from Bucharest of the 18th of March, says that regular communications are to be established between Constantinople and Adrianople by means of two Egyptian steamboats, which are to serve for the transportation of letters and passengers.

Count Paskewitsch, Commander-in-Chief in the Caucasus, as is stated in a Petersburg article of the 22d of April, sent Gen. Emanuel about the end of January last to chastise the Circacsian tribe, known by the name of *Schapsoughs*, living south of the Cuban. This tribe with others in that region, had made numerous predatory incursions upon the Cossacks of the Black sea, both during the late war with Turkey and since the peace. Gen. Emanuel having subdued this tribe, expeditions were to be sent against the others.

An extract is given in the London papers from the speech of the King of Sweden on closing the session of the Diet on the 19th of March. In this speech he recapitulates the chief transactions of his reign, and the statements he makes, shows him not to have been less successful in cultivating the arts of peace and promoting the internal welfare of his adopted country, than he was as its defender in a military capacity. Bernadotte affords another instance of the successful soldier converted into the wise statesman. His speech shows that the population of Sweden has greatly increased; that her debt has been reduced from twelve millions to two millions of pounds, and that the amount of taxes has been lessened.

Advices from the Hague of April 15th, state that M. Hughs, late Ambassador of the United States to the Court of the Netherlands, had gone to Paris previously to repairing to his new post at Stockheten.

The entire number of Jews paying taxes in the Russian empire according to official accounts by the Minister of the Interior amounts to 422,440. The number of females is not stated.

The great rail-road undertaking between Liverpool and Manchester, was expected to be laid down complete n two lines in the month of July. The expense had greatly exceeded the estimate, and it was thought that the cost when the whole arrangements should be finished, would not fall short of 820,000*l.* Notwithstanding the vastness of this amount, the confident expectations of the share holders was in no-wise diminished that the receipt would afford a satisfactory return. The London Courier, speaking of this enterprise, remarks that, of the great advantages of rail-roads, whether for the conveyance of mails and passengers, the prompt despatch of light goods, or the cheap transport of bulky commodities, there can be no doubt.

The Grand Duke of Baden died at Carlsruhe, his capital, on the 30th of March, aged 67. His decease has given rise to a curious question, which is occupying the attention of the politicians in Germany, and which, it is thought, may involve the possession of the Palatinate of the Rhine, a province with a population of over 300,000 inhabitants. The dignity of Count Palatine was vested several centuries ago in a branch of the House of Bavaria. In 1777, the elder branch of that house becoming extinct, the Elector Palatine succeeded to his dominions, and governed them conjointly with his Rhenish territory. The French overran the latter in 1794, and retained it till the overthrow of Buonaparte in 1814, when the Allied Powers ceded it to Austria.—The Court of Vienna thought fit to vest the Government of the Palatinate in the Grand Duke of Baden, promising at the same time, or having been understood to promise, on receiving back Tigrol from Bavaria, "the reversion of the Palatinate to Bavaria, in default of male heirs in the Baden family." This case it is said has now arisen, as the Grand Duke of Baden has no other successor than a brother who is the offspring of a union termed in the German law, *Morganatique* marriage.—"This singular name," says the London paper whence we glean these facts, "is given to the union of a high personage with one of inferior rank: the former preserves the honor of the female, but excludes her family from political rank or power."

The Countess Diebitsch, wife of the distinguished General, died on the 25th of March, at St. Petersburgh.

At a late brutal pugilistic battle at Manchester, one of the combatants was killed before he left the ring.

CADIZ, April 2.

During the morning of the 27th of March the ship of the line Heros set sail for Havannah, under the command of the naval Brigadier Don Fernandez de la Pena. This vessel escorts several others which transport troops to the island of Cuba. They are five in number, four American and one Bremish, and have on board the regiment of Naples, under the orders of Col. Alvarez, and a battalion to recruit the different corps which are at Cuba. They form altogether a body of 1,573 men.

LONDON, April 20.

German and French mails have arrived to day, with advices from both the south and north of Europe. Cardinal Somaglia, Dean of the Sacred College and Bishop of Velletri and Ostia, died at Rome, on the 2d of April, at the advanced age of 88. This veteran of the Catholic Church was raised to the dignity of Cardinal in 1795, and became many years after Secretary of State to his Holiness; he was a man of great ability, and is said to have left a considerable property.

From a very different part of the Continent, we mean Silesia, we hear complaints on the part of the Catholics of the frequency of secessions from their to the Protestant Church. This is ascribed to the decay of the Seminary at Breslau, the only place of education for Silesian Catholics. The protestant professors in that city are resorted to by the students, and the light thrown by them on modern history, especially on the origin of the Reformation in Germany, has often had the effect of shaking the belief of their hearers in the Catholic creed.

A small armament, consisting of one ship of the line, four brigs of war, and six transports with 2,000 troops, sailed from Cadiz for the Havannah on the 26th ult., and is described by a Morning Paper as the *nucleus* of a second expedition from Cuba against Mexico. This petty squadron might have had a chance of success in the days of Cortes and Montezuma; at present we hardly expect it to go farther than the Havannah; or rather, we have good reason to think, that it will not be possible for it to go farther, the coffers of Government in that island containing little more than 100,000*l.* in a disposable form, while ten times that sum would not suffice to fit out an armament capable of effecting an operation of importance against either Mexico or Colombia.

A most awful casualty took place at Mount Erne, between Birr and Banagher, last Tuesday night. Mr. William Woods, a very estimable young gentleman, was on the upper loft of his mill, stowing a way a parcel of oatmeal, when dreadful to relate, a vivid ball of fire fell on the roof, and killed upon the spot himself and a man who stood alongside him. At the same instant the whole roof tumbled in with a loud crash, and carried down the greater part of the mill. The bodies were found under the ruins, and it is feared that five or six more have suffered by the same terrible catastrophe.—The ball of fire was noticed flying through the clouds by several persons, at a great distance, and descending on the mill.—*Limerick Chron.*

Arrangements are now making to form a railway between Liverpool and Birmingham, distance about 80 miles.

The Royal Yacht Club are said to be fitting out a squadron to witness the bombardment of Algiers.

The charge for collecting the whole of our revenue is 18. 7s. 3d. per cent. being an expense of between five and six millions a year.

The promoters of Mr. R. Grant's Bill for the Emancipation of the Jews entertain little hope that the second reading (3d of May) will be carried in the commons.

It is said that several young English noblemen have applied for permission to proceed as volunteers to Algiers. This restless valour is nothing new among us.

The establishment of Bank of England branch banks is understood to have caused a loss to the bank proprietors of 150,000.

Mr. Holmes, who is called the whipper-in of the Treasury, is actively engaged in getting together a formidable opposition to the second reading of Mr. Grant's bill for removing the civil disabilities of the Jews.

LONDON, April 21.

The Paris papers have found a new topic of alarm in letters or pretended letters from Madeira, indicative of a conspiracy in that Island in favour of the young Queen. According to these sapient journalists, the dread of an attack from Brazil is so strong at Lisbon, that defensive fortifications are erecting on the banks of the Tagus.—Works begun by the French twenty years ago to ward off British men of war, are now to be completed to repel invasion from Terceira!

The accounts from Paris, received to-day, mention that M. De Bourmont was to leave the capital on Monday for Toulon, to take the command of the armament. The indictment preferred against the Editor of the *Drapeau Blanc*, for an article entitled, *de l'Inevitable dissolution de la Chambre*, has been thrown out by the competent authority—namely, *La Chambre des mises en accusation*. A Council of Ministers was held on Friday, after which the King transacted business with the Prince de Polignac. The Marquis de Pastoret, Chancellor of France, had the honour of a private audience of his Majesty.

From the Journal of Commerce.

From Mexico.—By the brig Thatcher, Capt. Thatcher, we are put in possessions of Mexican papers to April 14th, inclusive. The complexion of the accounts is far less favorable to the revolutionists than those last published, though it is proper to observe, that the papers from which we make our extracts on this occasion, are decidedly in the interest of the government.

City of Mexico, April 6th.—The government has received official notice that Gen. Berdejo has collected troops in Ometepec to operate against Acapulco, in connection with the division of Gen. Bravo; and as soon as it was known in Acapulco that this General was going to move from Chilpango, the whole force of Col. Alvarez which had assembled in that place dispersed, leaving it completely unoccupied; so that Gen. Bravo supposed that his division would have nothing more to do than march into it. These are the 2300 men which were to fall upon the capital by a most laconic process; and if Col. Alvarez is to fulfil the oaths which he took before the Eternal, he will have to make the attact alone. It is also known that Gen. Guerrero, with a very small force, was in Zicandaro, compelling the people to maintain his troops, by imposing upon them arbitrary and forced contributions. For this reason, the people were urgently calling for help, which they will soon receive, and in fact Gen. Armyo is already on the march against Guerrero. It may therefore be expected that he will suffer the same desertion which left Alvarez desolate in Acapulco.

The famous Gordiano Guzman has besought a pardon from the supreme government, declaring his penitence.

News has also been received from California, where every thing has been restored to tranquillity and order, which were only interrupted for a short time by local causes of no importance.—*Sol.*

April 7.—According to the information received from the South by the last courier, the army, of which General Bravo was to place himself at the head, concisted of the first and second battalions of Mexico, the civic battalions of Chilpancingo and Chilapa, together with detached portions of several other companies.

General Catalan commands the infantry, Col. Amador the cavalry, and Col. Barbarossa performs the functions of Major General.

Gen. Bordyo, with the battalions of Ometepec, various troops from the Costa chica, and other small divisions, co-operate with Bravo, his superior in command. These who communicate this information, express the strongest confidence that the disturbances in the South will be soon and successfully terminated.

Gen. Bravo was to commance his march upon Acapulco from Chilcancingo on the 6th of April. Gen. Berdejo, with 600 men of the battalion of Ometepec and Jamiltepeque, and 200 cavalry of the squadron of Col. Ramirez Sesma, marched by another route in conjunction with Gen. Bravo. It is problable that this force, having litle or perhaps nothing to do in Acapulco, will take another direction.

Mexico, April 8.—The official news which has been received from all points in the interior by the mail to day, is so satisfactorily that the Revolution may be considered at an end.

On the 9th it was known that Gen. Guerrero entered Barrabas with 4 men to join Codallos, who has less then 200. A mighty force this, to effect a reaction.

Zamora, March 24.—The Ex-Governor of this State Guadalaxara) D. Jose Trinidad Salgado, having fled from hence last night at midnight, with all his faction and some armed troops, in the direction of los Reyes,—Col. D. Antonio Garcia, with the cavalry under his command, entered on the pursuit, and overtook him six leagues from this place. A number were killed and wounded. Salgado was taken prisoner, together with most of the party, and all the arms, munitions and money. The said prisoners are strictly guarded, and I consider the Revolution in this State as terminated.

Gen. Santa Anna.—It having been reported by the Revolutionists that Gen. Santa Anna was favorable to their views, one of the Ministers addressed him a note, for the purpose of eliciting a denial of the slander. Santa Anna replied under date of March 25th, to the following effect:—"That Santa Anna is never to be entangled in civil dissentions; that being a quiet, peaceable citizen, and perfectly content in the bosom of his famely, he is only occupied in recruiting his impaired health and attending to his private concerns; that he has no thought of abandoning his retirement, and does not wish to exchange his peace of mind for public anxieties, nor for pompous titles; and that only in case of foreign invasion will make the sacrifice to abandon it, and present himself cheerfully to defend the independence, the honor, and the rights of the Mexican nation."

On account of the resignation of Gen. D. Luis Quintanar, D. Felipe Codallos has been appointed to succeed him as Commandant General.

Yesterday, says the Registro Official, the Commandant of the guards of the ex-Inquisition made a communication, stating, that on opening the gate of the prison in which Sr. Zercero was confined, a difficulty occurred in the lock, which being taken off, two teeth of another key were found in it, with which no doubt, an attempt had been made to open the gate.

We have just learned (says the Sol, of April 7th) by certain and positive information, that the perfidious Mr. Poinsett, author of all our misfortunes, instead of embarking for the United States, and presenting himself to his government, has taken passage at New Orleans for Havana. To-morrow we shall make some observations on his movement, which ought to a waken the attention of our government, as of every good Mexican. The same paper of the 9th says, "It is not certain that Poinsett has gone to Havana."